

CONVENIO DE TRANSPORTE MARITIMO ENTRE
EL GOBIERNO DE LA REPUBLICA DEL PERU
Y EL GOBIERNO DEL REINO DE TAILANDIA

El Gobierno de la República del Perú y el Gobierno del Reino de Tailandia, en adelante denominados las Partes Contratantes;

Deseosos de desarrollar y consolidar relaciones mutuas de conformidad con los objetivos de la Organización Mundial del Comercio (OMC);

Guiados por el marco establecido en el Convenio Bilateral de Promoción y Protección de Inversiones (15 de noviembre, 1991) y el Convenio Comercial (16 de enero, 1996), ambos en vigor;

Reconociendo la importancia del transporte marítimo en la promoción del comercio internacional;

Han acordado lo siguiente:

ARTICULO I

Para los propósitos del presente Convenio:

1. Por el término "buque" se entiende todo buque mercante inscrito en el registro de buques de una Parte Contratante que enarbole la bandera de dicha Parte Contratante. Este término incluye también a los buques mercantes que enarbolan la bandera de un tercer país, fletados por empresas navieras de una de las Partes Contratantes. Este término, sin embargo, no incluirá buques de guerra, buques pesqueros u otros buques públicos diseñados o utilizados para fines no comerciales.

2. Por el término "miembro de la tripulación" se entiende el capitán y toda persona que durante el viaje deba desempeñar funciones o prestar servicios a bordo y

reglamentos de dicha Parte Contratante, en especial aquellos referidos a la seguridad de la nave y su carga, así como a la protección del medio ambiente marino.

ARTICULO V

Cada Parte Contratante deberá conceder a los buques de la otra Parte Contratante un trato no menos favorable que aquel concedido a los buques de un tercer país, en lo concerniente al ingreso/salida de los puertos, atraque/desatraque, tránsito, carga/descarga y pago de derechos portuarios, así como la prestación de otros servicios marítimos y portuarios.

ARTICULO VI

Las disposiciones del presente Convenio no deberán aplicarse al cabotaje.

ARTICULO VII

1. Cada Parte Contratante deberá reconocer el Certificado de Registro llevado por los buques de la otra Parte Contratante, debidamente emitido por las autoridades competentes de dicha Parte Contratante.

2. Cada Parte Contratante deberá reconocer el Certificado Internacional de Arqueo, emitido conforme a la Convención Internacional de Arqueo de Buques, de 1969, y otros certificados o documentos de los buques debidamente emitidos por las autoridades competentes de la otra Parte Contratante. Los buques que porten el Certificado de Arqueo no deberán estar sujetos a nuevos arqueos en los puertos de la otra Parte Contratante. En caso de ser apropiado, todos los derechos y cargos portuarios correspondientes deberán ser calculados y recaudados en base a los certificados antes mencionados.

ARTICULO VIII

1. Cada Parte Contratante deberá reconocer los documentos de identidad de los miembros de la tripulación debidamente emitidos por las autoridades competentes de la otra Parte Contratante.

El documento de identidad emitido por el Gobierno de la República del Perú es la "Libreta de Embarco" (Seaman's Book);

Los documentos de identidad emitidos por el Gobierno del Reino de Tailandia son: el "Seaman's Book" o el Pasaporte.

2. Los miembros de la tripulación a bordo de un buque de una Parte Contratante que no sean nacionales de la misma, y los miembros de la tripulación a bordo de buques de tercera bandera, fletados por cualquiera de las Partes Contratantes, deberán portar los documentos de identidad prescritos por los convenios internacionales apropiados.

ARTICULO IX

1. Durante la permanencia de un buque de una Parte Contratante en un puerto de la otra Parte Contratante, se debe permitir que los miembros de la tripulación de dicho buque que porten los documentos de identidad de acuerdo al presente Convenio, puedan desembarcar para permanecer temporalmente en la localidad donde se ubica el puerto, en el cual el barco haga escala, sin tramitar visas. Dichos miembros de la tripulación deberán observar las leyes, normas y reglamentos existentes de la otra Parte Contratante. Para tal efecto ellos sólo necesitarán un permiso para bajar a tierra otorgado por la autoridad competente.

2. Se deberá permitir a los miembros de la tripulación de una Parte Contratante permanecer en las ciudades o pueblos de la otra Parte Contratante por motivos de enfermedad o lesión u otras causas aceptables para las autoridades competentes de dicha Parte Contratante, durante el tiempo necesario para su tratamiento, siempre y cuando dichas autoridades hayan concedido los permisos apropiados.

3. Se deberá permitir a los miembros de la tripulación de una Parte Contratante, ingresar, salir o atravesar el territorio de la otra Parte Contratante, de conformidad con las leyes y reglamentos vigentes en dicha Parte Contratante, por motivos de repatriación, incorporación a otro buque o por razón aceptable para las autoridades competentes de dicha Parte Contratante.

4. En casos de requerirse visa de conformidad con el anterior Párrafo 3, ésta deberá concederse a la brevedad posible.

5. De conformidad con sus leyes y reglamentos, cada Parte Contratante tendrá derecho a denegar el ingreso a su territorio a cualquier miembro de la tripulación de un buque de la otra Parte Contratante.

ARTICULO X

Cada Parte Contratante deberá facilitar a los miembros de la tripulación de un buque de la otra Parte Contratante el contacto con sus representantes diplomáticos o funcionarios consulares o viceversa.

ARTICULO XI

1. En caso de varadura, encalladura, naufragio u otro accidente de un buque de una de las Partes Contratantes en los puertos o zonas marítimas bajo soberanía y jurisdicción de la otra Parte Contratante, las autoridades competentes de aquella otra Parte Contratante deberán, en la medida de sus posibilidades, brindar todo tipo de operación de búsqueda y salvamento posible para asistir a los miembros de la tripulación y pasajeros de dicho buque, y deberán notificar a la otra Parte Contratante sobre las condiciones del buque en peligro.

2. La carga, equipos, provisiones y otras propiedades descargadas o rescatadas del buque en peligro, no deberán estar sujetos a ningún arancel ni otros impuestos cobrados por concepto de importación, siempre y cuando éstos no estén destinados para el uso o consumo en el territorio de la otra Parte Contratante y se remita

una notificación de los mismos, tan pronto como sea posible, a las autoridades de aduanas de aquella otra Parte Contratante para fines de control y supervisión.

ARTICULO XII

Los ingresos obtenidos por las empresas navieras de una Parte Contratante en el territorio de la otra Parte Contratante podrán ser transferidos al exterior en cualquier moneda de libre disponibilidad. Dichos ingresos podrán ser utilizados para el pago de los gastos contraídos en el territorio de la otra Parte Contratante.

ARTICULO XIII

Con la finalidad de promover un constante intercambio de puntos de vista sobre el desarrollo del transporte marítimo entre las Partes Contratantes y tratar asuntos de mutuo interés que surjan de la aplicación del presente Convenio, si las circunstancias así lo aconsejaren, las Partes Contratantes podrán establecer un Comité Marítimo Conjunto, conformado por representantes de los sectores interesados.

ARTICULO XIV

Cualquier controversia relacionada a la interpretación y aplicación del presente Convenio deberá ser resuelta por medio de consultas entre las autoridades competentes de ambas Partes Contratantes.

ARTICULO XV

1. El presente Convenio entrará en vigor a los 30 días, contados a partir de la fecha en que las Partes Contratantes se comuniquen, por canales diplomáticos, que han concluido sus procedimientos legales internos para dicha entrada en vigor.

2. El presente Convenio permanecerá en vigor hasta seis meses después de la fecha en que cualquiera de las Partes Contratantes notifique a la otra Parte Contratante su intención de denunciarlo.

3 A solicitud de cualquiera de las Partes Contratantes, el presente Convenio podrá ser revisado por mutuo consentimiento.

En fe de lo cual los infrascritos, debidamente autorizados por sus respectivos Gobiernos, han firmado el presente Convenio.

DADO en Lima, a los cuatro días del mes de junio de 1999, por duplicado, en los idiomas español, tailandés e inglés, siendo cada texto igualmente auténtico. En caso de divergencia en la interpretación, prevalecerá el texto en el idioma inglés.

Por el Gobierno de la
República del Perú

Por el Gobierno del
Reino de Tailandia

Fernando de Trazegnies
Ministro de Relaciones Exteriores

Surin Pitsuwan
Ministro de Relaciones Exteriores

Agreement on Maritime Transport
between
the Government of the Republic of Peru
and the Government of the Kingdom of Thailand

The Government of the Republic of Peru and the Government of the Kingdom of Thailand, hereinafter referred to as the Contracting Parties,

Desirous of developing and consolidating mutual relations according to the objectives of the World Trade Organization (WTO);

Mindful of the frame established by the Bilateral Agreement on Promotion and Protection of Investment (15 November 1991) and Trade Agreement (16 January 1996), both in force between the Contracting Parties;

Recognizing the importance of maritime transport in the promotion of international trade;

Have agreed as follows:

Article I

For the purposes of this Agreement:

1. The term "vessel", shall mean any merchant vessel registered in the ship registry of one Contracting Party flying the flag of that Contracting Party. This term also includes merchant vessels flying the flag of a third country, chartered by shipping enterprises of one of the Contracting Parties. This term shall, however, not include warships, fishing vessels, or other public vessels designed or used for non-commercial purposes.

2. The term "member of the crew" shall mean the master and any person, who during the voyage, have to perform duties or services on board and hold the identity

documents as referred to in Article VIII of this Agreement and whose names are included in the crew list.

3. The term "cabotage" shall mean maritime transport carried out between ports of one of the Contracting Parties, according to its national legislation.

4. The term "shipping enterprises" shall mean any juristic person registered in accordance with the law of one of the Contracting Parties and authorized to engage in international maritime transport services.

Article II

Vessels of one Contracting Party shall be entitled to call at ports of the other Contracting Party open to foreign trade, and to engage in passenger and cargo services between the two Contracting Parties or between either Contracting Party and a third country.

Article III

In order to avoid unnecessary delays to vessels of one Contracting Party, the other Contracting Party shall, within the limits of its legislation, take all necessary measures to facilitate the maritime transport, expedite the performance of customs clearance, quarantine, immigration, loading and/or discharging operations and other formalities in ports, as well as take appropriate measures to expedite formalities for embarking and disembarking of passengers.

Article IV

The vessel of one Contracting Party and the members of its crew, its passengers and its cargo, when at ports or in maritime zones under sovereignty and jurisdiction of the other Contracting Party shall comply with the laws, rules and regulations of such other Contracting Party, especially those referred to the safety of the vessel and cargo, as well as the protection of the marine environment.

Article V

Each Contracting Party shall grant to vessels of the other Contracting Party a treatment not less favourable than that granted to vessels of a third country regarding entering / leaving ports, berthing/unberthing, transit, loading/unloading and payments of port dues, as well as provision of other maritime and port services.

Article VI

The provisions of this Agreement shall not apply to cabotage.

Article VII

1. Each Contracting Party shall recognize the Certificate of Registration held by the vessels of the other Contracting Party duly issued by the competent authorities of that Contracting Party.

2. Each Contracting Party shall recognize the International Certificate of Tonnage issued under the International Convention on Tonnage Measurements of Ships, 1969, and other certificates or documents of the vessels duly issued by the competent authorities of the other Contracting Party. Vessels holding the Certificate of Tonnage shall not be re-measured in ports of the other Contracting Party. When appropriate, all related port dues and charges shall be calculated and levied on the basis of the above certificates.

Article VIII

1. Each Contracting Party shall recognize the identity documents of the members of the crew duly issued by the competent authorities of the other Contracting Party.

The identity document issued by the Government of the Republic of Peru is the "Libreta de Embarco" (Seaman's Book);

The identity documents issued by the Government of the Kingdom of Thailand are: the "Seaman's Book" or Passport.

2. Members of the crew on board a vessel of one Contracting Party who are not nationals of the same and the members of the crew on board a third flag vessel chartered

by any of the Contracting Parties shall hold the identity documents prescribed by appropriate international conventions.

Article IX

1. During the stay of a vessel of one Contracting Party at a port of the other Contracting Party, members of the crew of that vessel holding the identity documents as referred to in this Agreement, shall be allowed to go ashore for a temporary stay in the locality of the port at which the ship calls without visas. Such members of the crew shall abide by the existing laws, rules and regulations of the other Contracting Party. To this end only a permission to disembark issued by the competent authorities shall be required.

2. Members of the crew of one Contracting Party shall be allowed to stay in the cities or towns of the other Contracting Party on account of illness or injury or other causes acceptable to the competent authorities of that Contracting Party, for the time necessary for their treatment provided that appropriate permissions have been given by those authorities.

3. Members of the crew of one Contracting Party shall be allowed to enter, leave or pass through the territory of the other Contracting Party, in accordance with laws and regulations in force in that Contracting Party on account of repatriation, joining a vessel or other reasons acceptable to the competent authorities of that Contracting Party.

4. If a visa is required in accordance with Paragraph 3 above, it shall be granted at the earliest possible.

5. In accordance with its laws and regulations, each Contracting Party shall have the right to refuse entry into its territory to any member of the crew of a vessel of the other Contracting Party.

Article X

Each Contracting Party shall facilitate to the members of the crew of a vessel of the other Contracting Party to contact their diplomatic representatives or consular officials or vice versa.

Article XI

1. In case of stranding, grounding, capsizing or other accidents of a vessel of one Contracting Party in ports or maritime zones under sovereignty and jurisdiction of the other Contracting Party, the competent authorities of that other Contracting Party shall, within their capabilities, carry out search and rescue operations to assist the members of the crew and passengers of that vessel and shall notify the other Contracting Party on the conditions of the vessel in distress.

2. Cargo, equipments, stores and other properties unloaded or rescued from the vessel in distress shall not be liable to customs duties or other taxes of any kind imposed upon or by reason of importation, provided that they are not delivered for use or consumption in the territory of the other Contracting Party and notification thereof is given, as promptly as possible, to customs authorities of such other Contracting Party in order to carry out control and supervision.

Article XII

Income earned by shipping enterprises of one Contracting Party in the territory of the other Contracting Party shall be allowed to be transferred abroad in any freely usable currency. Such income may be used to pay for expenses incurred in the territory of the other Contracting Party.

Article XIII

In order to promote a constant exchange of views on the development of maritime transport between the Contracting Parties and to deal with matters of mutual interest arising from the implementation of this Agreement, as circumstances may require, the Contracting Parties may establish a Joint Maritime Committee consisting of representatives of the sectors concerned.

Article XIV

Any dispute related to the interpretation and application of this Agreement shall be settled by consultations between the competent authorities of both Contracting Parties.

Article XV

1. This Agreement shall enter into force 30 days after the date on which the Contracting Parties have communicated each other, through diplomatic channel, the completion of the national legal procedures for such entry into force.

2. The Agreement shall remain in force until six months after the date on which either Contracting Party notifies the other its intention to denounce it.

3. At the request of either Contracting Party, this Agreement may be revised by mutual consent.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorized by their respective Governments, have signed the present Agreement.

Done at Lima, on this fourth day of June 1999, in duplicate in the Spanish, Thai and English languages, all texts being equally authentic. In case of any inconsistency or differences in interpretation, the English text shall prevail.

For the Government of
The Republic of Peru

For the Government of
The Kingdom of Thailand

Fernando de Trazegnies
Minister of Foreign Affairs

Surin Pitsuwan
Minister of Foreign Affairs

ความตกลงว่าด้วยการขนส่งทางทะเล

ระหว่าง

รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐเปรู

และ

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐเปรูและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “ภาคีผู้ทำสัญญา”
ปรารถนาที่จะพัฒนาและกระชับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทั้งสอง ภายใต้วัตถุประสงค์ขององค์การ
การค้าโลก (ดับบลิวทีโอ)

คำนึงถึงกรอบซึ่งได้กำหนดขึ้นในความตกลงทวิภาคีว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุน (๑๕
พฤศจิกายน ค.ศ.๑๙๙๑) และความตกลงทางการค้า (๑๖ มกราคม ค.ศ.๑๙๙๖) ทั้งสองมีผลใช้บังคับระหว่างภาคีผู้
ทำสัญญา

ยอมรับถึงความสำคัญของการขนส่งทางทะเลในการส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ ๑

เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้

๑. คำว่า “เรือ” หมายถึง เรือพาณิชย์ใดๆ ที่จดทะเบียนไว้ในทะเบียนเรือของภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายหนึ่งซึ่ง
ธงของภาคีผู้ทำสัญญานั้น คำนี้ยังรวมถึงเรือพาณิชย์ที่ชักธงของประเทศที่สามและที่เข้ามาโดยวิสาหกิจเดินเรือของ
ภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด อย่างไรก็ตาม คำนี้ไม่รวมถึงเรือรบ เรือประมง หรือเรืออย่างอื่นซึ่งออกแบบหรือใช้
เพื่อวัตถุประสงค์อันมิใช่การพาณิชย์

๒. คำว่า “คนประจำเรือ” หมายถึง นายเรือและบุคคลใดๆ ซึ่งในระหว่างการเดินทางจะต้องปฏิบัติหน้าที่
หรือให้บริการบนเรือและถือเอกสารประจำตัวตามที่ระบุไว้ในข้อ ๘ และมีชื่อรวมอยู่ในบัญชีคนประจำเรือ

๓. คำว่า “การเดินเรือชายฝั่ง” หมายถึง การขนส่งทางทะเลที่กระทำการระหว่างท่าเรือต่างๆ ของภาคีผู้ทำ
สัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ภายใต้กฎหมายภายในของภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายนั้น

๔. คำว่า “วิสาหกิจเดินเรือ” หมายถึง นิติบุคคลใดๆ ที่จดทะเบียนจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายของภาคีผู้ทำ
สัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดและได้รับอนุญาตให้ดำเนินการให้บริการขนส่งทางทะเลระหว่างประเทศ

ข้อ ๒

เรือของภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายหนึ่งมีสิทธิที่จะจอดแวะที่ท่าเรือของภาคีผู้ทำสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งเปิดให้แก่
การค้าระหว่างประเทศและดำเนินการขนส่งคนโดยสารและสินค้าระหว่างภาคีผู้ทำสัญญาทั้งสอง หรือระหว่างภาคีผู้
ทำสัญญาแต่ละฝ่ายกับประเทศที่สาม

ข้อ ๓

เพื่อหลีกเลี่ยงความล่าช้าของเรือของภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายหนึ่งโดยไม่จำเป็น ภายใต้ขอบเขตแห่งกฎหมายของตน ภาคีผู้ทำสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งจะใช้มาตรการทั้งปวงเท่าที่จำเป็นเพื่ออำนวยความสะดวกในการขนส่งทางทะเล เร่งการดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจปล่อยทางศุลกากร การกักด่านตรวจโรค การตรวจคนเข้าเมือง การปฏิบัติการบรรทุก และ/หรือขนถ่าย หรือพิธีการอื่นๆในท่าเรือ ตลอดจนจะใช้มาตรการที่เหมาะสมเพื่อเร่งรัดพิธีการสำหรับการลงเรือและขึ้นจากเรือของคนโดยสาร

ข้อ ๔

ในขณะที่อยู่ที่ท่าเรือหรือในเขตทางทะเลที่อยู่ภายใต้อำนาจอธิปไตยและอำนาจศาลของภาคีผู้ทำสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง เรือของภาคีผู้ทำสัญญาและคนประจำเรือ คนโดยสารและสินค้าของเรือนั้นจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบและข้อบังคับของภาคีผู้ทำสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของเรือและสินค้า ตลอดจนการป้องกันสิ่งแวดล้อมทางทะเล

ข้อ ๕

ภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายจะให้ผลปฏิบัติแก่เรือของภาคีผู้ทำสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งไม่น้อยกว่าที่ให้แก่เรือของประเทศที่สามในเรื่องเกี่ยวกับการเดินทางเข้า/ออกจากท่าเรือ การเข้าเทียบท่า/ออกจากท่าเทียบ การเดินทางผ่าน การบรรทุก/ขนถ่าย และการชำระค่าภาระท่าเรือ ตลอดจนการให้บริการทางทะเลและบริการที่ทำเรืออย่างอื่น

ข้อ ๖

บทบัญญัติของความตกลงฉบับนี้จะไม่ใช่ต่อการเดินเรือชายฝั่ง

ข้อ ๗

๑. ภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายจะยอมรับใบรับรองการจดทะเบียนซึ่งถือโดยเรือของภาคีผู้ทำสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งออกให้อย่างถูกต้องโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายนั้น

๒. ภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายจะยอมรับใบรับรองระวางเรือระหว่างประเทศที่ออกให้ภายใต้อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการวัดขนาดเรือ ค.ศ. ๑๙๖๙ และใบรับรองหรือเอกสารประจำเรืออย่างอื่นซึ่งออกให้อย่างถูกต้องโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของภาคีผู้ทำสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง เรือที่ถือใบรับรองระวางเรือดังกล่าวจะไม่ถูกวัดขนาดซ้ำในท่าเรือของภาคีผู้ทำสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ในกรณีเหมาะสม บรรดาค่าภาระและค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้องกับท่าเรือจะคำนวณและเรียกเก็บตามมูลฐานแห่งใบรับรองดังกล่าว

ข้อ ๘

๑. ภาคิผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายจะยอมรับเอกสารประจำตัวคนประจำเรือซึ่งออกให้อย่างถูกต้องโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของภาคิผู้ทำสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง

เอกสารประจำตัวคนประจำเรือซึ่งออกให้โดยรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐเปรูได้แก่ “ลิเบรต้า เดอ เอ็มบาร์โก” (สมุดประจำตัวของคนประจำเรือ)

เอกสารประจำตัวคนประจำเรือซึ่งออกให้โดยรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยได้แก่ “สมุดประจำตัวลูกเรือ” หรือหนังสือเดินทาง

๒. คนประจำเรือบนเรือของภาคิผู้ทำสัญญาฝ่ายหนึ่งซึ่งไม่ใช่คนชาติของภาคิผู้ทำสัญญานั้นและคนประจำเรือบนเรือของประเทศที่สามที่เข้าโดยภาคิผู้ทำสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะถือเอกสารประจำตัวตามที่กำหนดโดยอนุสัญญาระหว่างประเทศต่างๆที่เหมาะสม

ข้อ ๙

๑. ระหว่างที่เรือของภาคิผู้ทำสัญญาฝ่ายหนึ่งจอดอยู่ที่ท่าเรือของภาคิผู้ทำสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง คนประจำเรือของเรือนั้นซึ่งถือเอกสารประจำตัวตามที่ระบุไว้ในความตกลงนี้จะได้รับอนุญาตให้ขึ้นฝั่งเพื่อการพำนักอยู่ชั่วคราวในเขตท่าเรือที่เรือนั้นจอดอยู่โดยไม่จำเป็นต้องมีวีซ่า คนประจำเรือนั้นจะปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบที่ใช้บังคับอยู่ของภาคิผู้ทำสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ในการนี้ จะต้องการเพียงการอนุญาตให้ขึ้นจากเรือจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเท่านั้น

๒. คนประจำเรือของภาคิผู้ทำสัญญาฝ่ายหนึ่งจะได้รับอนุญาตให้พำนักอยู่ในเมืองของภาคิผู้ทำสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งโดยเหตุของความเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บ หรือมีเหตุอื่นซึ่งเป็นที่ยอมรับของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของภาคิผู้ทำสัญญาฝ่ายนั้น ตลอดระยะเวลาที่จำเป็นในการรักษาตัว โดยมีเงื่อนไขว่าเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจได้ให้อนุญาตตามที่เหมาะสมแล้ว

๓. คนประจำเรือของภาคิผู้ทำสัญญาฝ่ายหนึ่งจะได้รับอนุญาตให้เดินทางเข้า ออกหรือผ่านดินแดนของภาคิผู้ทำสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ภายใต้กฎหมายและระเบียบที่มีผลใช้บังคับของภาคิผู้ทำสัญญาฝ่ายนั้น โดยเหตุของการเดินทางกลับสู่ถิ่นฐาน การเดินทางมาเพื่อร่วมลงเรือหรือด้วยเหตุผลอื่นอันเป็นที่ยอมรับของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของภาคิผู้ทำสัญญาฝ่ายนั้น

๔. ถ้าจำเป็นต้องมีวีซ่าตามกรณีในวรรค ๓ ข้างต้น วีซ่าจะออกให้โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

๕. ภายใต้กฎหมายและระเบียบของภาคิผู้ทำสัญญา ภาคิผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายมีสิทธิที่จะปฏิเสธการเข้ามาในดินแดนของตนของคนประจำเรือของภาคิผู้ทำสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง

ข้อ ๑๐

ภาคิผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายจะอำนวยความสะดวกแก่คนประจำเรือของภาคิผู้ทำสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งในการพบปะกับบุคคลในคณะผู้แทนทางการทูตหรือเจ้าหน้าที่กงสุล หรือในกรณีกลับกัน

ข้อ ๑๑

๑. ในกรณีการเกยตื้น ติดตื้น อับปาง หรือเกิดอุบัติเหตุอย่างอื่นแก่เรือของภาคีผู้ทำสัญญา ที่ทำเรือหรือเขตทางทะเลซึ่งอยู่ภายใต้อำนาจอธิปไตยและอำนาจศาลของภาคีคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของภาคีคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งนั้นจะปฏิบัติการค้นหาและกู้ภัยเพื่อช่วยเหลือคนประจำเรือและคนโดยสารของเรือนั้นเท่าที่กระทำได้ในความสามารถของตน และจะแจ้งให้แก่ภาคีผู้ทำสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งให้ทราบถึงสภาพของเรือที่ประสบภัย

๒. สินค้า เครื่องอุปกรณ์ วัสดุประจำเรือ และทรัพย์สินอย่างอื่นที่ชนถ่ายหรือกู้มาจากเรือที่ประสบภัยจะไม่ถูกเรียกเก็บภาษีศุลกากรหรือภาษีอื่นใด ๆ ซึ่งเรียกเก็บเมื่อหรือเนื่องมาจากการนำเข้า โดยมีเงื่อนไขว่าของเหล่านั้นมิได้นำมาใช้หรือบริโภคในดินแดนของภาคีผู้ทำสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งและได้มีการแจ้งเจ้าหน้าที่ศุลกากรของภาคีผู้ทำสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งนั้นเพื่อวัตถุประสงค์ของการควบคุมและตรวจสอบโดยเร็วที่สุดเท่าที่สามารถกระทำได้

ข้อ ๑๒

เงินได้ที่วิสาหกิจเดินเรือของภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายหนึ่งได้รับจะได้รับอนุญาตให้โอนไปยังต่างประเทศในสกุลเงินตราที่ใช้ได้โดยเสรี เงินได้ดังกล่าวอาจนำมาใช้เพื่อการชำระค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในดินแดนของภาคีผู้ทำสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง

ข้อ ๑๓

เพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างต่อเนื่องในด้านการพัฒนาการขนส่งทางทะเลระหว่างภาคีผู้ทำสัญญา และเพื่อจัดการเกี่ยวกับเรื่องที่มีผลประโยชน์ร่วมกันซึ่งเกิดจากการดำเนินการให้เป็นไปตามความตกลงฉบับนี้ เมื่อมีสถานการณ์จำเป็น ภาคีผู้ทำสัญญาอาจจัดตั้งคณะกรรมการความร่วมมือการขนส่งทางทะเลขึ้นประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๔

ข้อขัดแย้งใด ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการตีความและการใช้ความตกลงฉบับนี้จะได้รับการยุติโดยการปรึกษาหารือระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของภาคีผู้ทำสัญญาทั้งสองฝ่าย

ข้อ ๑๕

๑. ความตกลงฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับเมื่อพ้น ๓๐ วันหลังจากวันที่ที่ภาคีผู้ทำสัญญาได้แจ้งซึ่งกันและกันโดยช่องทางทางการทูตว่าขึ้นตอนตามกฎหมายภายในสำหรับการมีผลใช้บังคับเช่นนั้นได้กระทำครบถ้วนแล้ว

๒. ความตกลงฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับจนกระทั่งเมื่อพ้น ๖ เดือนหลังจากวันที่ที่ภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดแจ้งให้ภาคีผู้ทำสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งทราบถึงเจตนาที่จะบอกเลิก

๓. โดยการร้องขอของภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ความตกลงฉบับนี้อาจแก้ไขโดยความยินยอมชอบร่วมกัน

เพื่อเป็นพยานแห่งการนี้ ผู้ลงนามข้างล่างนี้ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องจากรัฐบาลของแต่ละฝ่ายได้ลงนามในความตกลงฉบับนี้

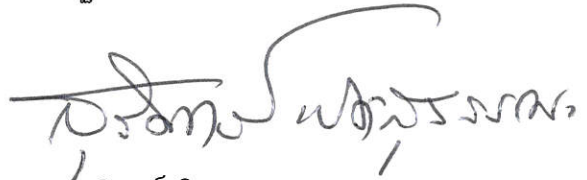
ทำคู่กันเป็นสองฉบับ ณ กรุงลิมา เมื่อวันที่ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๒ เป็นภาษาไทย ภาษาสเปน และภาษาอังกฤษ ด้วยบททั้งหมดใช้เป็นหลักฐานได้เท่าเทียมกัน ในกรณีที่มีข้อความไม่ตรงกันหรือมีความแตกต่างกันในการตีความ ให้ถือด้วยบทภาษาอังกฤษเป็นสำคัญ

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐเปรู

(เฟอร์นันโด เด ตราเชกนี)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

(สุรินทร์ พิศสุวรรณ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ